

6. Ezau a Jakub

Dnes začnem dnešným sviätcom (22.10. – spomienka Jána Pavla II.) Toto je obrázok svätého pápeža, ktorý bol pápežom nedávnom, zomrel v roku 2005. To ste ešte mnohí neboli na svete, ale mnohí sme už boli na svete. Volal sa Ján Pavol II. Také meno si vybral, keď sa stal pápežom. A my sme si hovorili, že keď sa niekto stane pápežom, tak si zmení meno, na počesť apoštola Petra. Jemu Pán Ježiš zmenil meno. Viete ako sa predtým volal Peter? Šimon. Pán Ježiš mu povedal: „Šimon, budeš sa volať skala a na tejto skale postavím svoju Cirkev...“ Každý pápež je vlastne nástupcom Petra. Preto si aj pápež mení meno. Pochádzal z Poľska. Terajší pápež František pochádza z kadiaľ? Kto vie? Áno, z Argentíny. Messi a pápež František. Ján Pavol II. Pochádzal z Poľska. Boli ste už niekedy v Poľsku? Ty si bol na trhoch, no jasné všetci Slováci boli na trhoch, topánky, kabáty... On sa vlastným menom volal Karol Wojtyła. Také meno nájdeme aj u nás na Slovensku. Pochádzal nie tak ďaleko od nás – Wadovice. Z Kežmarku, smerom na Krakow, keď pôjdete do Wadovíc, tak tri hodinky autom... môžete si urobiť púť, keď sa pandemická situácia zmení...

Dnes si budeme rozprávať o synoch, ktorých mali Izák a jeho manželka. Vy ste sa zo súťažnej otázky dozvedeli, ako sa volala manželka Izáka? Koho si to vzal Izák za svoju manželku? Áno, Rebeku. Aj my tu máme medzi sebou nejakú Rebeku. Takže Izák, ktorého Pán zachránil... čo to ten Pán Boh žiadal od Abraháma? Obetoval svojho syna. A Obetoval ho? Nie. Pán Boh ho zachránil. A prečo to Pán Boh od toho Abraháma žiadal? Lebo ho chcel vyskúšať, či je naozaj veriaci. Áno, chcel ho vyskúšať, či to myslí naozaj, či to len tak nehrá... Abrahám povedal: „Áno. Idem obetovať svojho syna.“ Ale Pán Boh chcel vyskúšať jeho vernosť.

Izák potom vyrástol, zobral si za manželku Rebeku a mali spolu dvoch synov, dvojčičky, ktoré sa volali Ezau a Jakub. Ezau v preklade znamená „ryšavý“. Jakub je „ten čo drží päť.“ Lebo sa narodili ako dvojčičky a prvý z brušky maminky vyšiel Ezau – červenučký, chlpatučký. A mysleli si že len jedno dieťaťko budú mať. No pozerajú a ktosi drží päť Ezaua. A tu druhé dieťaťko, Jakub. Ten, čo drží päť svojho brata. Boli to teda dvojčatá. A tak spolu vyrastali a raz sa stalo, že Ezau mal rád poľovačku, prírodu, hory, kušu, šípy... Jakub bol skôr doma, domáci typ. Bol jemný, tichý a to sa páčilo maminke. Ezau bol obľúbenec ocka. Mamina Rebeka mala rada Jakuba. Tento príbeh pripomína niekedy aj tie naše rodiny. Aj v našich rodinách sa nájde, že niekoho máme radšej...

Raz Ezau, keď prišiel z poľovačky, prišiel veľmi unavený, hladný a videl, že doma Jakub varí polievku. Jakub pomáhal mamine, vedel navariť. A Ezau videl, že má navarenú šošovicovú polievku. Ezau hovorí: „Daj mi z tej šošovicovej polievky, hladný som ako vlk.“ A Jakub mu povedal: „Dobre, dám ti ju, ale za cenu, že mi dáš svoje prvorodenstvo.“ Lebo prvorodený – prvý, ktorý vyšiel z tela maminky bol Ezau. A prvorodený mal v tej dobe veľa požehnaní. Od otca dvojnásobok majetku, dvojnásobok požehnaní. Ezau bol tak veľmi hladný, že povedal: „Čo tam po prvorodenstve, dobre. Máš ho, len mi daj misu šošovice.“ A tak mu to dal za cenu prvorodenstva. Ezau neurobil dobre. Bol ľahkovážny. Prvorodenstvo je veľká vec. A on to za misu šošovice len tak predal.

A potom sa stalo to, čo sme dnes počuli v čítaní. Roky bežali a Izák zostarol. Už aj slabšie videl, nedoviedel dobre a už cítil, že jeho život končí. A tak si zavolať prvorodeného Ezaua a povedal mu: „Syn môj, choď mi pripraviť takú dobrú divinku, choď do prírody, chyť mi tam nejaké dobré srnčiatko a priprav mi obed. A ja ťa potom zato požehnám.“ No ale pri dverách počúvala mama, Rebeka. Čo to hovorí ocko? Zavolala Jakuba hovorí: „Ja ti pripravím také jedlo, čo má otec rád a on teba požehná. A čo tam povedal Jakub? Báł sa. Povedal: „Nemôžem si ísť pýtať požehnanie.“ Prečo sa báł? Lebo Ezau bol chlpatý a Jakub bol hladký. Áno, Jakub sa báł, že ho otec rozpozna. Otec síce nevidel, ale hmatá. On povie: „Joj, veď Ty to tu máš také macaté, chlpaté, Ty musíš byť Ezau.“ Tak čo urobila mamina? Čo mu poradila? „Neboj sa, dáš si také kožky zo zvierat, že ocko to nespozná.“ Mama teda podvádzala A aj Jakub podvádzal. Lebo poslúchol maminu a šiel k otcovi. Keď sa ho otec opýtal: „Si to ty syn môj, Ezau?“ Čo povedal Jakub? „Áno, ocko, to som ja.“ Ale on nebol Ezau, klamal. A otec ho požehnal, lebo nevidel.

Chlapci a dievčatá, vy sa ma možno spýtate: „A to sa smie klamať?“ Nie, nesmie sa klamať. Pamätajte aj vy: chráňte sa klamstva! Viete čo sa neskôr stalo? Keď ten Jakub musel utekať z domu pred bratom Ezauom, ktorý sa nahneval, mamina už svojho syna, svojho obľúbenca, už nikdy nevidela. Zomrela skôr, ako sa Jakub vrátil z cudziny. Preto sa hovorí: „Lož má krátke nohy.“ Niekedy si myslíme, že toho druhého ľahko dobehneme, že nám nato nik nepríde. Ale príde. Skôr, alebo neskôr. Aj tento príbeh nám hovorí, že Pán Boh nesúhlasil s Rebekou. Ale človek má slobodu. Pán Boh do toho nezasahuje. Ale vidíte, ako sa to tej mamine vrátilo. Keď mu povedala: „Jakub, utekaj preč pred svojím bratom Ezauom...“ Ona sa ho už nedožila. A aj Jakub nato doplatil. On síce dostal požehnanie, ale musel utekať pred svojím bratom, ktorý bol nahnevaný.

Tento príbeh nám hovorí: dávajte pozor pred ľžou, klamstvom, lebo ono sa to raz vráti na našu hlavu. Jakub mal rozhnevané vzťahy so súrodencami, s vlastným bratom – dvojičkou. Radšej povedzte pravdu, radšej sa priznajte, ale nech máte pekné vzťahy. Že prídete a poviete: „Mamina, toto som ja rozbil. Priznávam sa, prepáč. Odpusť mi to, je mi to ľúto.“ A Pán Boh vás bude zato požehnávať. Postreh chlapca: „V našej rodine sa nesmie klamať, lebo ak sa v našom dome klame, tak to nedopadne dobre.“ Veľmi dobre. To si môžeme aj my ostatní zobrať taký krásny príklad: v našom dome sa klamať nebude. Radšej prísť a povedať: „Prepáč, to ja som rozbila, nie sestra.“ Lebo my zvykneme takto: „To nie ja! To sestra ma naviedla! To brat mi povedal, to ja nie!“ Len to zhodiť na toho druhého. To sa nám potom vráti.

Takže Jakub musel utekať do ďalekej krajiny a tam sa mu zle vodilo. Tam sa zaľúbil do krásnej dievčiny, menom Ráchel. Pekné, keď sa chlapec zaľúbi do dievčaťa. Ale preto, aby ju získal, jej otec povedal Jakubovi: „Dobre, dostaneš ju za manželku, ale dvadsať rokov mi budeš slúžiť.“ Dvadsať rokov si to musel odpracovať. A on to vydržal, čo svedčí o tom, ako veľmi ju mal rád. Aby si získal lásku svojho srdca. Ale aj preto, že tam si Jakub spomenul: „Ach jaj, teraz sa mi to vracia. Ja som rozbil vzťahy, prvorodenstvo, podvodne som získal požehnanie a teraz sa mi to začína vracáť.“

Ale príbeh má dobrý záver. Potom sa Ezau s Jakubom zmierili. Po rokoch rokúciach sa stretli, Jakub sa báł, keď vedel, že sa majú stretnúť, že ako ho Ezau prijme: „Roky sme sa nevideli. On mi ublíži.“ A viete čo urobili? Objali sa, vystískali. Ezau povedal: „Ja sa už na teba

nehnevám. Ja som ti už dávno odpustil.“ Aj vy pamätajte v rodine na odpustenie, na udobrenie. A pamätajte aj nato, aby sme boli čestní a pravdovravní. Aj keď je to ťažké, priznať sa. Chceme to tak prikrášiť, vyzerať dobre, že to nie ja, chceme to radšej zhodiť na toho druhého zhodiť, ale tento príbeh Jakuba a Ezau nás učí, aby sme boli pravdovravní.

A my sme ešte zabudli otvoriť našu skrinku. Kto má dnes meniny? Sergej, Uršuľa, Kristián... Pozrite akú dostanete nálepku: Pán Boh Jakuba potom vo všetkom naozaj požehnal. Zmieril sa so svojím bratom, udobrili sa, odpustili si a Pán Boh ho požehnal. Jakub mal dvanásť synov. Nie jedného. Dvanásť! To je čo? Veľká rodina. Nebudúci týždeň si povieme, ako sa volali. Pán Boh si naňho spomenul a požehnal ho. Janka: „Ja viem, o čom bude ten príbeh...on bude snívať...“ Nehovor všetko, ty toho akosi veľa vieš.

Tak chceme vedieť ako sa volali? Tak ideme nato: Ruben, Šimon, Lévi, Júda, Gád, Aser, Dan, Zabulon, Isacher, Neftali, Jozef, Benjamín. A možno som niekoho zabudol. Zuzka: „A oni predali Jozefa do Egypta a on sa stal egyptským faraónom.“ Koľko vy toho viete. Krásne! Teším sa!

Chlapci a dievčatá, dnes zakončíme tým, že dôležité je byť pravdovravný. Nikdy nezískavajte veci podvodom, lebo sa vám to vráti, vypomstí. Nehádzať to na druhého. A druhá vec, verte v silu odpustenia. Ezau a Jakub si odpustili, udobrili sa. Pánu Bohu sa to páčilo a Pán Boh ich zato veľmi požehnal. Keď si v rodine dokážete navzájom odpustiť, Pán Boh nás zato bude veľmi požehnávať. Stella: „Ja si čítam Bibliu a už som tento príbeh dávno čítala.“ Emka: A my máme cédečka.“ A Jakub? „Aj ja som to počúval z CD...“ Janka: „Ja som si stiahla aplikáciu.“ Vy ste zlatí. Kežmarké deti, darmo. Všade kde chodím, hovorím: Oxford, Harvard, Cambrige a hneď Kežmarok. To sú najlepšie Univerzity na svete.

Takže si na náš rodostrom zavesíme ďalšiu postavu Jakuba a zapamätajme si: hovoriť pravdu, odpúšťať si a Pán Boh nás bude zato požehnávať.

Úloha pre deti:

1. Keď sa Izákovi a Rebeke narodili dvojčičky Ezau a Jakub, Jakub

.....

Vyškrtaj písmená: I M B C Š Č Á. Zvyšné písmená prečítaj po riadkoch sprava do doľava a dozvieš sa to.

A I B M Č Ž Š C I B M R D B E C Č N Á Š I M B V C Š Č Á I E P I M B C A Š Č
S Á

Š Č C Y M I B Š T Č Ä Á P M Č J I E I Á Č B V I Š O M Á Š Č Á U Á A Á Š Č Z E L

2. Jakub mal 12 synov. Ktorého zo synov mal Jakub najradšej? .....

(Prečítaj iba písmená s číslicami a to zprava doľava a dozvieš sa:

H B 6A Z A M 5F V D 4E K 13Z F P 4O R L S 3J UC